

Гуцульщино-любко,  
Хато смерекова.  
Через гори лечу,  
Через річку лечу,  
Через сонце лечу  
На кутю, на коляду,  
На ковзанку на льоду,  
На дитинство моє світанкове.

А мама стрічає з ґанку  
Під калиновим зіллям.  
А мама чекає зранку,  
Питає:  
— Чи ти, дитинко, не змучилася? —  
А я стаю яблунею,  
Голосом сопілчиним.  
А я кукурікаю когутом  
І вівцями пасуся білими.

— Трішки, мамо. А ви  
Як тут з татом?..—  
Гуцульщино-любко,  
Смерекова хато.

Річко, лелековий березню!  
Весно!  
Я ваші дари крізь юність пронесла.  
Три слова. Три пісні.  
Три перевесла:  
Карпати. Україна. Мати.